

Mezey Katalin

Két part

*Egyszer húztak itt egy vonalat
a folyóra. Mégis megmaradt.
Azóta itt folyik az a vonal,
két part között, és mindent betakar.*

*Nézel át a folyón. Odaát
szürkészölden erdőznek a fák.
Tudom, hogy neked nem ilyenek,
nem egyszerű parti füzesek.*

*Rögeszméd lett, előtted lebeg,
még sincsen elérhetlenebb,
mint a másik part, a közeli:
sorsodat magához rendeli.*

*Nem mondod, hogy nem fáj, de nem is
jajgatsz. Nem múltó teher ez is:
hallgatásod. Ha bevallanád,
hogy megloptak – rossz fényt vetne rád.*

*Szinte csikorognak fogaid,
hallgatsz, nehogy kimondj valamit.
Nézem elzárkózó arcodat,
s felébred bennem a büntudat:*

*orvosolhatatlan életek
felől nézem az ítéletet.
S odalent a folyóvíz halad,
hátán visz egy nehéz vonalat.*